

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2022r.

Sąd Rejonowy w Rybniku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Justyna Sarikaya
Protokolant	Stażysta Natalia Wójcik

przy udziale Prokuratora:

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2022r. sprawy

P. Ś. (Ś.)

s. D. i D.

ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że

w okresie od 8 do 14 września 2021 roku w R. w krótkich odstępach czasu w podobny sposób popełnił umyślne wykroczenia przeciwko mieniu polegające na tym, że w dniu 8 września 2021 roku zabrał w celu przywłaszczenia ze sklepu zoologicznego J. dwie puszki z pieniędzmi ze zbiorok, to jest puszkę wystawioną przez Fundację (...) z siedzibą w R. zawierającą gotówkę w kwocie nie mniejszej niż 300 złotych oraz puszkę wystawioną przez Fundację (...) z siedzibą w R. zawierającą gotówkę w kwocie nie mniejszej niż 300 złotych, a następnie w dniu 14 września 2021 roku zabrał w celu przywłaszczenia ze sklepu zielarskiego E.-D. puszkę z pieniędzmi ze zbiórki wystawioną przez Fundację (...) z siedzibą w O. zawierającą gotówkę w kwocie nie mniejszej niż 50 złotych, to jest dokonał kradzieży pieniędzy w łącznej kwocie nie mniejszej niż 650 złotych na szkodę wymienionych fundacji,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 § 2 kk

1) uznaje oskarżonego **P. Ś. (Ś.)** za winnego tego, że w dniu 8 września 2021 roku w R. zabrał w celu przywłaszczenia ze sklepu zoologicznego J. dwie puszki z pieniędzmi ze zbiorok, to jest puszkę wystawioną przez Fundację (...) z siedzibą w R. oraz puszkę wystawioną przez Fundację (...) z siedzibą w R. zawierające gotówkę w kwocie 200 złotych, a następnie w dniu 14 września 2021 roku zabrał w celu przywłaszczenia ze sklepu zielarskiego E.-D. puszkę z pieniędzmi ze zbiórki wystawioną przez Fundację (...) z siedzibą w O. zawierającą gotówkę w kwocie 5 złotych, to jest dokonał kradzieży pieniędzy w łącznej kwocie 205 złotych na szkodę wymienionych fundacji, tj. popełnienia wykroczeń z art. 119 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw i za to na mocy art. 119 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw wymierza mu karę 15 (piętnastu) dni aresztu;

2) na podstawie art. 119 § 4 kw orzeka wobec oskarżonego obowiązek zapłaty równowartości ukradzonego mienia na rzecz Fundacji (...) z siedzibą w R. w kwocie 100 (stu) złotych oraz na rzecz Fundacji (...) z siedzibą w R. w kwocie 100 (stu) złotych oraz na rzecz Fundacji (...) z siedzibą w O. w kwocie 5 (pięciu) złotych;

3) na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego Fundacji (...) kwotę 840 (ośmiset czterdziestu) złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika w sprawie;

4) na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

Sędzia

Sygn. akt *III K 2479/21*

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 marca 2022 r.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony P. Ś. w dniu 8 września 2021 roku przyszedł do sklepu zoologicznego J. w R.. Zapytał się pracownicy sklepu o godziny otwarcia, chociaż informacja ta była wywieszona na tablicy oraz chciał zobaczyć smycz dla psa. Gdy pracownica podbiła dla niego gwarancję na smycz to obwiniony w tym czasie ukradł z lady sklepowej dwie puszkę z pieniędzmi ze zbiórek. Puszki te były wystawione przez Fundację (...) z siedzibą w R. oraz przez Fundację (...) z siedzibą w R. i ostatnio były opróżnione około 3 miesiące wcześniej. W puszkach była gotówka w kwocie 200 złotych.

Następnie obwiniony w dniu 14 września 2021 roku przyszedł do sklepu zielarskiego E.-D., gdzie zapytał pracownicę sklepu o miód dla babci a gdy ta schyliła się pod ladę to obwiniony ukradł puszkę z pieniędzmi ze zbiórki w kwocie 5 złotych. Puszka ta była wystawiona przez Fundację (...) z siedzibą w O. około 2 miesiące temu i była po raz pierwszy w tym sklepie.

Powyższe ustalenia faktyczne sąd poczynił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego P. Ś. (k. 13-14, 21-22, 110), zeznania P. W. (k. 3, 110-111), zeznania A. K. (k. 14, 111), zeznania E. B. (k. 39-40, 111), nagranie z monitoringu (k. 7), dokumentację fotograficzną (k. 6), protokół odtworzenia utrwalonych zapisów (k. 26-27), pismo fundacji (k. 18) oraz e-mail fundacji (k. 44, 45, 48).

Oskarżony był uprzednio trzykrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu.

Dowód: karta karna – k. 37

Oskarżony P. Ś. przyznał się do obu zarzucanych mu czynów, jednakże zakwestionował wysokość pieniędzy znajdujących się w skradzionych przez niego puszkach. Oskarżony wskazał, że ze sklepu (...) zabrał dwie puszkę, w których znajdowało się 150-200 złotych, natomiast ze sklepu zielarskiego zabrał puszkę z pieniędzmi w kwocie 5 złotych.

Sąd uznał powyższe wyjaśnienia za wiarygodne. Oskarżony przyznał się do obu zarzucanych mu czynów i podał, jakie kwoty znajdowały się w skradzionych przez niego puszkach. Brak podstaw do kwestionowania jego wyjaśnień, gdyż odnośnie faktu samej kradzieży korelują one z pozostałymi zebranymi w sprawie dowodami. Natomiast nie występują żadne okoliczności przemawiające za uznaniem za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego w zakresie dotyczącym podanych przez niego kwot w puszkach. Żaden z zebranych w sprawie dowodów nie wskazywał na to, ile rzeczywiście pieniędzy znajdowało się w puszkach w chwili kradzieży.

Sąd uznał zeznania świadków **P. W., A. K. i E. B.** za wiarygodne. Świadczyli na okoliczność zabrania przez oskarżonego puszek z pieniędzmi i opisali sposób działania oskarżonego. Ich zeznania są potwierdzone nagraniem z monitoringu. Natomiast odnośnie wysokości zabranego mienia to nie potrafili oni w sposób jednoznaczny wskazać tej wysokości. Pracownicy sklepu nie potrafili także w przybliżeniu podać wysokości pieniędzy, jakie wrzucali do puszek klienci sklepu. Również i w tym zakresie, z uwagi na to, iż nie należało to do ich obowiązków pracowniczych, ponieważ puszkę należały do zewnętrznych fundacji, należało ich zeznania uznać za wiarygodne.

Pozostały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów stanowiących podstawę ustaleń faktycznych uznano za wiarogodny, nie znajdując przyczyn dla kwestionowania ich prawdziwości, tym bardziej, że strony tych dokumentów nie kwestionowały. Za wiarygodne uznano wyliczenia fundacji dotyczące kwot pieniędzy, jakie mogły znajdować się w puszkach, jednak nie były one miarodajne dla ustalenia wartości szkody w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze ocenę całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, fakt dokonania przez obwinionego kradzieży 3 puszek kwestarskich z pieniędzmi nie budzi żadnych wątpliwości. Jednak z uwagi na wątpliwości dotyczące wysokości skradzionych pieniędzy Sąd zgodnie z wyjaśnieniami oskarżonego przyjął, iż w sklepie (...) w puszkach znajdowało się 200 zł, a w sklepie zielarskim 5 złotych. Nic nie przemawiało bowiem za uznaniem, że wyjaśnienia oskarżonego mogą być niewiarygodne. Żaden z zebranych dowodów, w tym zeznania świadków nie wskazywały precyzyjnie, jaka kwota znajdowała się w puszkach kwestarskich. Przesłuchani w sprawie świadkowie nie wiedzieli ile dokładnie pieniędzy znajdowało się w puszkach, widzieli tylko przelotnie, że klienci sklepów wrzucali tam pieniądze. Także z informacji uzyskanych od pokrzywdzonych fundacji nie można było ustalić, ile rzeczywiście znajdowało się pieniędzy w puszkach, bowiem fundacje te podawały jedynie przybliżone wysokości datków zebranych w poprzednich okresach lub w podobnych regionach. Kwoty te oscyływały w wyższych granicach, niż te, do jakich przyznał się oskarżony, jednakże każda z fundacji podkreślała, że nie są w stanie dokładnie podać wysokości pieniędzy jakie mogły się znajdować w puszkach. Puszki nie były przezroczyste, tak więc nie było przez nie widać, ile dokładnie pieniędzy tam się znajduje. Również nie było sytuacji, aby któryś z pracowników podliczył pieniądze znajdujące się w puszcze. Mając na uwadze możliwość przypisania oskarżonemu odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo nie jest zasadne opieranie się w zakresie ustalenia dokładnej kwoty szkody jedynie na przypuszczeniach. Zgodnie bowiem z art. 5 § 2 k.p.k. niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego. Z uwagi na to, że żaden z dowodów nie wskazywał na kwotę skradzionych pieniędzy to sąd w tym zakresie oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego, przyjmując dla niego najkorzystniejszą wersję, iż w puszkach znajdowało się łącznie 205 złotych. Sąd po wyczerpaniu wszystkich możliwości dowodowych nie był w stanie dokładnie ustalić wartości przywłaszczonego mienia, stąd należało przyjąć sumę niebudzącą wątpliwości i taką przypisać sprawcy.

Z uwagi na powyższe Sąd na podstawie art. 399 § 1 kpk pouczył strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu poprzez przyjęcie wykroczeń z art. 119 § 1 k.w. oraz na podstawie art. 400 k.p.k. prowadził sprawę stosując w dalszym jej toku przepisy kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Przypisany zaś oskarżonemu czyn sąd zakwalifikował jako dwa wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. Obwiniony bowiem w dniu 8 września 2021 roku w R. zabrał w celu przywłaszczenia ze sklepu zoologicznego J. dwie puszki z pieniędzmi ze zbiórek, to jest puszkę wystawioną przez Fundację (...) z siedzibą w R. oraz puszkę wystawioną przez Fundację (...) z siedzibą w R. zawierającą gotówkę w kwocie 200 złotych, a następnie w dniu 14 września 2021 roku zabrał w celu przywłaszczenia ze sklepu zielarskiego E.-D. puszkę z pieniędzmi ze zbiórki wystawioną przez Fundację (...) z siedzibą w O. zawierającą gotówkę w kwocie 5 złotych, to jest dokonał kradzieży pieniędzy w łącznej kwocie 205 złotych na szkodę wymienionych fundacji.

Strona przedmiotowa wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. polega na tym, że sprawca kradzieży dokonuje zaboru (wyjmuje rzecz spod władztwa pokrzywdzonego) w celu przywłaszczenia, czyli objęcia władztwa nad rzeczą. Czynnością wykonawczą kradzieży jest zabór, czyli czynność polegająca na wyjęciu cudzej rzeczy z władztwa właściciela lub posiadacza i objęciu jej we własne władanie. Cechą zaboru jest to, że zabór mienia następuje bezprawnie, bez żadnej podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, od której mienie zabrano (wyrok SN z dnia 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, Prok. i Pr.-wkl. 1999, nr 7-8, poz. 5).

Obwiniony poprzez zabranie 3 puszek dopuścił się kradzieży, bowiem nie miał zamiaru zwrotu zabranych pieniędzy. Swoim czynem spowodował szkodę w łącznej wysokości 205 złotych. Takie zachowanie stanowi, ze względu na wartość ukradzonego mienia, wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

Sąd nie dopatrył się zaistnienia jakichkolwiek przesłanek wyłączających lub umniejszających winę oskarżonego w chwili popełnienia przypisanych mu wykroczeń. Z tego zaś powodu należy przyjąć, że w tych konkretnych okolicznościach można było wymagać od oskarżonego zachowania zgodnego z prawem. Nie usprawiedliwia jego działania ciężka sytuacja materialna w jakiej oskarżony się znalazł.

Zdaniem sądu, wykroczenia jakich dopuścił się oskarżony, są bardzo wysoce społecznie szkodliwe, a świadczy o tym przede wszystkim to, że oskarżony ukradł pieniądze różnych osób przeznaczone na cele dobroczynne. Czyny takie nie bez powodu bulwersują społeczeństwo i mogą zniechęcać do dalszej dobroczynności. Na niekorzyść oskarżonego wpływa także przemyślany sposób jego działania, a mianowicie to, że początkowo odwracał uwagę sprzedawców po to, aby zabrać z lady puszki z pieniędzmi.

Mając na uwadze powyższe, sąd uznając P. Ś. za winnego popełnienia przypisanych mu czynów wyczerpujących znamiona wykroczeń z art. 119 § 1 k.w. wymierzył mu na podstawie art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. karę 15 dni aresztu.

Ustalając wymiar kary sąd kierował się dyrektywami z art. 33 k.w., mając na względzie cele tej kary, a także osobę sprawcy, jak również całą karygodność jego działania. W ocenie sądu orzeczona w powyższym wymiarze kara aresztu będzie stanowić dla oskarżonego wyraźne ostrzeżenie, iż należy bezwzględnie przestrzegać prawa własności i zasad współżycia społecznego, a niedostosowanie się do nich jest uważane za naganne i sprzeczne z obowiązującym prawem. Wymierzając powyższą karę sąd uwzględnił ponadto pobudki, jakimi kierował się oskarżony, jego sposób działania, a także jego właściwości i warunki osobiste, rodzinne i majątkowe, sposób życia przed popełnieniem wykroczeń i zachowanie po jego popełnieniu. Mając to na uwadze sąd nie ma wątpliwości, że tak wymierzona kara jest również w pełni adekwatna. W ocenie sądu orzeczona kara nie przekracza również stopnia winy oskarżonego i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu wykroczeń, realizując zarazem cele zapobiegawcze i wychowawcze. Jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął działanie oskarżonego w celu osiągnięcia bezprawnej korzyści majątkowej, działanie w sposób zasługujący na szczególne potępienie, jak i uprzednie trzykrotne skazania za przestępstwa przeciwko mieniu.

Zgodnie z art. 35 k.w. jeżeli ustawa daje możliwość wyboru między aresztem a inną karą, areszt można orzec tylko wtedy, gdy czyn popełniono umyślnie, a zarazem za orzeczeniem kary aresztu przemawia waga czynu lub okoliczności sprawy świadczą o demoralizacji sprawcy albo sposób jego działania zasługuje na szczególne potępienie. Sąd nie miał wątpliwości, że zachodzą wszystkie wymienione powyżej przesłanki do orzeczenia wobec oskarżonego kary aresztu.

W celu zadośćuczynienia pokrzywdzonym Sąd na podstawie art. 119 § 4 kw orzekł wobec oskarżonego obowiązek zapłaty równowartości ukradzionego mienia na rzecz Fundacji (...) z siedzibą w R. w kwocie 100 złotych oraz na rzecz Fundacji (...) z siedzibą w R. w kwocie 100 złotych oraz na rzecz Fundacji (...) z siedzibą w O. w kwocie 5 złotych, zgodnie z ustaloną wysokością szkody.

Zgodnie z wnioskiem pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego Sąd na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego Fundacji (...) kwotę 840 złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika w sprawie.

Orzekając o kosztach, sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 121 k.p.w. zwolnił oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa z uwagi na jego sytuację materialną.

Sędzia